

[Wihjelm]

Det gælder alle de trykte medier, ikke bare dagspressen, men ugeaviser, ugeblade, bøger osv., at når de skal fungere i et lille sprogområde – og vi er et lille sprogområde – så må de enten støttes, eller også får vi kun den gyldne middelvej. Der bliver ikke mulighed for det, fru Janne Normann kaldte de mindre, meningsdannende blade, der bliver ikke mulighed for marginaludgivelserne, hverken på bogområdet, på dagspresseområdet eller på ugebladsområdet. Der bliver ikke mulighed for et dansk New Statesman eller Nouvelle Observateur eller noget som helst, der nærmer sig de kvaliteter, som man er nødt til at appellere til et mindretal med i andre lande. Der bliver heller ikke mulighed for de mere ideologisk prægede, meningsdannende blade, som har været nævnt: Kristeligt Dagblad, Socialistisk Dagblad osv. Man kan selvfølgelig vælge, om man vil lade markedskræfterne afgøre, at det lille sprogområde skal gøres til en ravnekrog, når det gælder de trykte medier. Det er vi uenige i, men så må man drage konklusionen af det og sige, at så er det klart, at der skal støttes.

Vi har hver gang støttet udvidelser – de har været meget beskedne – af finansieringsinstituttet for pressen, fordi de oplysninger, vi har krævet og fået, har vist, at den støtte er rimeligt fornuftig i sin fordeling. Men det er jo meget lidt.

Heroverfor ligger der en ganske massiv støtte på 440 mill. kr., som er aldeles uden selektivt kulturpolitisk sigte, men som kan være udmærket til overhovedet at holde liv i medierne og i hvert fald er konserverende. Den ønsker vi ikke fjernet, vi kræver den såmænd ikke engang omlagt, men det er i forhold til denne meget stærkt konserverende støtte på 440 mill. kr. til den trykte presse, at man skal se mediekommisionens beskedne forslag – som indeholder nogle af de samme overvejelser, som jeg her har gjort mig af kulturpolitisk art – til en pakkelsejning på 19 mill. kr.

Jeg synes sådan set, det er yderst beskedent, men kommissionens udmærkede arbejde viser, at der kan opnås væsentlige ting for dette beskedne beløb, og derfor er det sørgeligt, at regeringen kommer med noget, der kun kan kaldes en ajourføring af beløbet til finansieringsinstituttet for dagspressen.

Der er blevet sagt af nogle af regeringspartierne ordførere, at dette ligner de ajourfø-

ringer, der er blevet lavet tidligere, altså: »æh, bæh, det kan I selv være!« til den gamle regering, og det er rigtigt, at det var også for småligt, det var også for lidt perspektivrigt kulturpolitisk. Men det skal dog huskes – ikke fordi jeg har den store lyst til at forsvare den tidligere regering – at disse ajourføringer blev foreslået netop med henvisning til, at større kulturpolitiske tiltag omkring pressen og de andre trykte medier nok burde afvente mediekommisionens betænkninger. Jeg ved ikke, om det var med gustent overlæg, man argumenterede på den måde, men der var da i hvert fald en kerne af fornuft i det. Nu er mediekommisionens betænkning kommet, men så kommer den nye regering med et ajourføringsforslag, som er så beskedent, at det overhovedet ikke på nogen som helst måde kan siges at tage en smule højde for det, der er lagt frem af mediekommisionen.

Jeg synes, at den socialdemokratiske ordfører, SFs ordfører og den radikale ordfører giver håb om, at vi kan komme længere med dette forslag.

Hvis det kun var det her, var det måske ikke så urimeligt at sige, at det bare er erhvervsstøtte, for så kører det ad de kanaler, det allerede kører ad, det kører med de erhvervsvirksomheder, som allerede eksisterer. Men hvis vi skal længere, som fru Janne Normann og andre ordførere til den side har været inde på, mener jeg, at det reelt er en kulturpolitisk diskussion, og jeg ved godt, at afstemningen om det er udsat til på tirsdag, men vi kan da på forhånd meddele, at vi finder, det er helt rigtigt, når SF foreslår dette lovforslag diskuteret i kulturudvalget, at det ikke bliver gjort til et eller andet erhvervspolitisk anliggende.

Vi vil selvfølgelig også kunne støtte denne beskedne udvidelse, men vi håber ikke, det bliver ved det.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det foreliggende lovforslag, hvorefter tilskuddet til pressens finansieringsinstitut stiger til 7 mill. kr. årligt. Det er ikke så meget, som mediekommisionen har foreslået, og der er heller ikke forslag om andre merudgifter, som mediekommisionen har foreslået, men man bibeholder momsfrigtagelsen, og de lave-